

som ligestillede Medhjælpere i Arbejdet og ikke mindst til at bære Ansvar.

Vi vedtager i disse Dage en ny Militærordning, og skønt jeg ikke er kompetent til at bedømme flere af de tekniske Spørgsmaal, som er berørt, vil jeg dog sige nogle faa Ord om et af dem, nemlig om de Forhold, hvorunder vore unge Mænd lever, medens de aftjener deres Værnepligt, ikke den Side, der hedder den militære Opøvning og Træning, men mere den Side, der hedder Kasernelevet. Det er den Side af Militærlevet, der paa en Maade skulde erstatte Hjemmet for de unge Mennesker, og som ikke jeg alene, men som en Mængde danske Mænd og Kvinder og ikke mindst danske Mødre har en uhyre Interesse for. Jeg ønsker, at disse Forhold maa blive saa gode som muligt. Dermed vil jeg ikke sige, at jeg ønsker en blødagtig Ungdom, som skal sove paa Fjeder madrasser og have ekstra Forplejning o. lign. Jeg tror tværtimod, det er godt, at Ungdommen bliver fysisk hærdet og trænet og bliver opøvet i Disciplin. Der hersker jo ikke saa lidt Blødagtighed blandt Ungdommen, og der er sikkert ikke noget bedre Middel derimod end en kraftig fysisk Træning og Opøvning i Disciplin. Men et Menneske bestaar jo af noget mere end Knogler og Muskler; et Menneske har ogsaa Hjernen og Sjælen, og det er af stor Vigtighed, at den unge Mand, medens han er Soldat, ikke blot faar sin Fysik i god Orden, men ogsaa menneskeligt og sjæleligt faar noget godt ud af denne Tid eller i hvert Fald ikke lider Skade i sin aandelige Udvikling. Der kan sikkert ofte være noget forraaende ved Soldaterlevet; Samtalerne paa Stuerne er sikkert ikke altid af den fineste Art, tværtimod, men Soldaten er ofte pligtig at være til Stede paa Stuen, fordi han har sit Arbejde der, og han kan saaledes ikke unddrage sig den raa Samtale. Saa vidt mig bekendt er der heller ikke ret meget paa Kaserne, der virker hyggeligt, saa Soldaten udenfor Nattetimerne faar Lyst til at opholde sig der; en god, pæn Samlingsstue og et godt Skrive- og Læseværelse ser man sjældent. Mange Soldater søger derfor i deres Fritid til Forlystelsessteder i Mangel af andet, og disse er langt fra alle af den bedste Art, eller de driver om paa Gaderne; de fleste er jo udenbys fra og har intet Hjem at holde sig til eller komme i. Man siger, at Tonen og Forholdene har forandret sig paa vore Kaserne. Jeg haaber det, og de Udtalelser, der før

faldt, og som tilkendegav en ideel Opfattelse af Soldateropdragelsen, kunde tyde derpaa. Jeg vil meget ønske, at Udviklingen ogsaa gennem denne nye Ordning yderligere maa gaa i Retning af, at Kasernelevet bliver hyggeligere og venligere for de indkaldte, at Befalingsmændene maa være af en saadan Art, at de højner Tonen i Stuerne og paa Kaserne, at det sanitært set maa være saaledes, at Hjemmene trygt kan sende deres unge Mennesker ind paa Kaserne, og at der bliver givet de unge Mennesker Vejledning og Hjælp til en god Anvendelse af deres Fritid. Jeg tror, at man fra Administrationens Side mere bør have denne Side af Soldaterlevet for Øje, som jeg her har omtalt, og jeg vil indtrængende anmode om, at dette maa ske; thi naar Staten indkalder den unge Mand til Militærtjeneste, har Staten ogsaa en uafviselig Pligt til at skabe Soldaten Ophold under saadanne Vilkaar, at han ikke alene bliver fysisk trænet og militært uddannet, men at han ogsaa saa vidt muligt gaar moralsk uskadt, ja, helst højnet derigennem. Det kan vist langt fra siges, at Soldatertiden i den Retning er heldig for alle, og noget mere i Retning af at højne og moralsk støtte Soldaterne i den Tid kunde der sikkert nok gøres. Jeg vil af Hjertet ønske, at vort nye Militærvæsen i den Henseende kunde ordnes saaledes, at det kunde bidrage sit til at opdrage en sund og en modig og en kraftig Ungdom i vort Folk.

Indenrigsministeren (Kragh): Under den lange Forhandling om det foreliggende Kompleks af Forsvarslove, der har været ført i det andet høje Ting, var det jo at vente, at Oppositionen vilde udtømme sit Arsenal af Argumenter, og de Indlæg, som her er kommet til Orde fra Oppositionens Ordførers Side, viser ganske tydeligt, at dette har været Tilfældet. Jeg tør trygt udtale, at det, der her er serveret os, er meget tynd Te paa de samme Blade som dem, man bryggede paa i det høje Folketing; og hvor renonce man i Virkeligheden er paa Argumenter, viser efter min Opfattelse den Række af Paastande, som her er fremsat, den Række af Regnestykker, som man har forlystet det høje Tings Medlemmer med, saavel som hele den Begrædelsernes Bog, man har oplæst angaaende det manglende Hensyn til Sagskunds-kaben. Saa vidt jeg ved, var det det ærede Medlem af Folketinget Hr. Vilhelm